

ASMANIN SON YAPRAĐI

Üşüdüğüm içim mi bunca çağrışım
Üşüdüğün için mi yalnız sen kaldın
Ürperiyor kemiklerim o gün bu gündür
Unutuluyor adım, unutuluyor adın

Yaşıyorsun yaralı, yalınlığından
Yara sarıldığında daha mı sıcak
Ölüm ne sağlam sargı, hiç çözülmüyor
Öyle olacak...

/Yazın üstünden serin toprağın altı
Kışın üstünden sıcak.../

Ayraca aldığımız her hakikatin
Bizi alışkın kılan ayrıcalığı
Aymıyoruz ölüm doğunca bile
Ne kadar sessiz çalıyor Azrail ışığını

/Güzel yaşamak gibi bir kaidesi var ya
Güzel ölmenin.../

Mezarına kuş konar güzel ölenin!

Mehmet Ayıcı